

Љиљана Ћуић
Биљка

Где падне, ту стане. Где постане, ту остане.
Кад почне да ниче, Нигде се не миче,
Шири се полако на све стране
Док живи неће да стане.
Простор полако осваја
Ништа не запоставља.
У земљу продире кореном
Њом за опстанак венем створеном.
Мирна је, ћути, не чини зло.
Расте добро ако јој одговара тло.
Кад изговориш: "БИЉКА!",
Као кад детету тепаш; Миљка!
Зелено лишће живот значи,
Што га више има сви смо јачи.
Биљки имамо разних: дуготрајних и пролазних.
Свима је циљ исти: ваздух да се чисти.
Дају и укусне плодове за све животињске родове.
Без њих живота не би било,
Поздрављам те биљна сило.
Уз њих човек осећа радост,
Спорије га напушта младост.
Сигурнији су му дани,
Не мора да мисли о храни.
Биљка зна тајну да чува,
Не ода је ни кад ветар дува.